

“Això funciona com a l’Evangeli de Lluc: els rics més rics, els pobres més pobres i els que protestin, degollats”

JOAN ANDREU PARRA

El setè manament cristià, el vuitè en la tradició dels jueus, ens brinda un nou llibre de la sèrie “Deu manaments”, de Fragmenta Editorial. *No robaràs* és un llibre petit, però de bona confitura, signat pel periodista i activista David Fernández Ramos, que va ser entrevistat a l’espai *Llevat dins la pasta*, de Ràdio Estel.

Al llibre et defineixes com a “anticapitalista antropològic”.

És un posicionament pràcticament filosòfic i ètic per defensar la continuïtat de l’espècie i la dignitat de l’èsser humà.

Alertes que “no és que ens furtin la cartera, només, sinó també un munt de coses més, la vida inclosa”. Som indiferents a aquest furt?

La major victòria del neoliberalisme ha sigut implementar un règim general d’indiferència. Estem més informats que mai, però al mateix temps l’acció col·lectiva costa, per tant, crec que la indiferència a vegades és pitjor que la violència i que és el principal problema.

Aportes dades sobre una exclusió social en màxims històrics. Aquesta exclusió seria l’encarnació del robatori perpetrat?

Sabem que això funciona com a l’evangeli de Lluc: els rics més rics, els pobres més pobres i els que protestin, degollats. Tots sabem què és l’Ibex-35, però no l’Ises-35, l’índex de l’exclusió social que elabora la Fundació Foessa. Recordem que qui va dir que aquest model d’economia mata va ser el mateix papa Francesc.

Fins a quin punt aquesta desigualtat instal·lada deteriora les nostres democràcies?

La idea no és meua, ja ho diuen fins al fòrum de Davos o Isidre Fainé, que ha dit que el creixement econòmic sense equitat és una immoralitat.

En canvi, “des de dalt continuen dient que els que roben són els de baix”. Quina és la població reclusa?

Pràcticament el 50% de la població presa avui és població migrada, fet que ens remet directament a la lògica de la desigualtat, perquè l’exclusió social en la població migrada es multiplica per tres. Però, com deia un jutge, els robatoris es continu-

DAVID FERNÁNDEZ

Autor de “No robaràs”, de Fragmenta Editorial

en produint des dels grans palaus. El capitalisme productiu, que no és més que un capitalisme en crisi, és també víctima del capitalisme financer, perquè el 95% de les transaccions financeres són pura especulació.

Al llibre proposes “alternatives possibles”, com el cooperativisme.

El cooperativisme va néixer al 1844 i ha viscut tots els horrors del segle XX, però continua funcionant, perquè es basa en les lògiques, fins i tot cristianes, del suport mutu, de l’alteritat, de la reciprocitat entre iguals. Felicitament, en el cas de casa meua i de tants, el 81% del PIB ja està directament vinculat a l’economia social i solidària, una economia que no desiguala, que no depreda i que no devasta.

L’escola podria ser un agent important de transformació?

L’únic espai realment públic que tenim avui és l’escola i és on s’ensenyen coses fora de la lògica de mercat. Una de les grans alternatives educatives, culturals, continua sent una escola potentíssima. Tenim l’oportunitat i el repte en aquest país, on hi ha molta tradició pedagògica.

A l’assaig té una gran presència un “sant” al qual li professes devoció: Chesterton.

És el rei republicà de la paradoxa; té una frase ben actual, que diu que el món són les restes d’un naufragi i que el que hem de fer és conservar aquestes restes. Chesterton fa una reflexió molt crítica del capitalisme i acaba dient que precisament aquesta gent que governa el món no tenen moral, només tenen el diner. I diu, literalment, que això li produeix fàstic. ■